

COL · LABORACIÓ

À. Ros = més tripartit

ISIDRE GAVÍN
CAP DE L'OPOSICIÓ A L'AJUNTAMENT

Una de les decisions més importants de la política municipal són les ordenances fiscals, on es decideixen quins impostos vol cobrar la Paeria, a qui i per quin motiu. Al juliol vàrem discutir i aprovar les ordenances per al 2011 i no hi van haver gaires novetats: increment de l'IBI, l'impost més important, com cada any, malgrat la crisi i malgrat la proposta de CiU de congelació que es va aprovar per unanimitat al ple i que el govern municipal socialista no ha acomplert.

La novetat més important és la reedició més evident del tripartit des de les darreres municipals.

El PSC de Lleida té majoria absoluta a l'ajuntament i no necessita ningú per aprovar les seves propostes, de fet, és pràctica habitual que rebutgi la majoria de propostes de l'oposició, per un motiu o per un al-

tre. Per què el senyor Ros i el seu equip van reeditar el tripartit per aprovar les ordenances fiscals del 2011?

Potser el PSC a la Paeria no volia quedar-se sol incomplint una proposta de CiU que ells mateixos van votar a favor, de congelació d'impostos poques setmanes abans. Ara, qui incomplix aquell acord unànime és tot el tripartit municipal i no només el PSC.

Potser el PSC de la Paeria no volia quedar-se sol amb una proposta d'augment de l'IBI evidentment impopular, especialment en un moment de crisi on tantes famílies, autònoms i PIMES passen per tota mena de dificultats per arribar a final de mes i que esperen i demanen que les administracions els hi posin una mica més fàcil o una mica menys difícil per suportar aquesta situació, on el que cal és retallar despeses de forma molt clara, cosa

que no fan, i no apujar més els impostos, que és el que fan.

Cap d'aquests motius justifica que a 10 mesos de les properes eleccions municipals el senyor Ros, sense necessitat, reediti la fórmula de govern més desacreditada i ineficaz que s'ha conegut des que vàrem recuperar la democràcia. No es tracta d'un error, és l'aposta clara del senyor Ros i del PSC pel tripartit, és la seva aposta de futur.

En aquest pacte s'insinuen acords per al proper pressupost. ERC i IC, que no són rucs, varen exigir al soci gran que si es mullaven en un tema tan impopular, volien compensacions polítiques (un tracte preferencial) a l'hora d'aprovar el proper pressupost. De fet, el mateix Ros va ensenyar les cartes al ple de les ordenances anunciant: "Qui es compromet en aprovar com es recapta, podrà participar en decidir com es gasta."

Acord tripartit a les ordenances 10 mesos abans de les eleccions i anunci d'acord per al proper i darrer pressupost d'aquest mandat que s'apro-

varà uns cinc mesos abans, no són decisions capricioses, és la reconstrucció del tripartit per al proper mandat.

El senyor Ros sap perfectament que a les properes eleccions pot perdre la majoria absoluta, sap que el PSC va a la baixa, com també saben ERC i IC que poden perdre el govern de la Generalitat i, per tant, també els interessa tenir algun salvavides on agafar-se.

Em fa terror imaginar que la política del *sálvese quien pueda* reediti el tripartit a la Paeria ara i al proper mandat municipal, però, per desgràcia, sembla que ja hi som.

Em preocupa no només per la ineficàcia de la fórmula, sinó per la continuïtat de polítiques que considero que no són les adequades per al país i per la ciutat: més impostos i més despesa.

El senyor Ros, per molt que ho dissimuli, és fidel seguidor de les polítiques socialistes en el terreny de la fiscalitat i de la despesa pública i només canvia quan s'hi veuen obligats. A CiU, en canvi, estem convençuts que cal moderar els

impostos i estalviar dràsticament perquè no sortirem de la crisi des de la despesa pública sinó quan aconseguirem que l'economia real, la de l'autònom, la de l'empresari, arrenqui.

Una qualitat importantíssima del nostre país i de l'esperit català és el convenciment que el país l'ha fet i l'ha aixecat la gent amb el seu treball i les seves iniciatives. Les decisions governamentals poden anar inspirades en aquesta filosofia però no creure que és el sector públic el que ha de liderar la recuperació, dirigir les decisions i conservar els recursos per actuar. Això és un greu error.

Uns ciutadans em van fer la següent confessió: "Davant del perill que es tornés a formar el tripartit a la Paeria, vàrem creure que era millor votar Ros per evitar-ho." La resposta de Ros va ser fer un tripartit a la Diputació al començament del mandat i reeditar-lo a l'ajuntament quan li ha convingut... que cadascú en tregui les seves conclusions.